

[Morten Lange.]

er — skal vi sige — til at gøre argumentationen mere broget, at det kan have værdi. Det mindede mig en hel del om visse passager i Mark Twains berømmelige fremstilling af, hvorledes det gik ham, da han redigerede en landbrugstidende.

Antonsen: Må jeg begynde med at takke hr. Morten Lange, som ikke brugte det argument, som både landbrugsministeren og hr. Svend Haugaard brugte, og som nærmest gik i den retning, at når man ikke kender nok til tingene, så skal man passe på ikke at blande sig for meget ind i det. Jeg vil da gerne indrømme, at jeg ikke direkte beskæftiger mig med landbrug, og det har jeg heller ikke indtryk af at de tre her nævnte øvrige deltagere i debatten i dag gør, men vi må jo beskæftige os med meget her i tinget, som vi ikke direkte selv har fingrene i, og det er da i hvert fald et af de områder, som jeg har fulgt med meget stor interesse igennem adskillige år, og vi må så efter beskeden evne alle sammen forsøge at tage stilling til problemerne på basis af de erfaringer, vi nu har gjort.

Hr. Svend Haugaard sagde, at når det passede i vort kram, så var vi liberale, men når det ikke gjorde det, så var vi ikke liberale. Det område, vi her beskæftiger os med, er jo erhvervs politik, og jeg vil da gerne stille det modspørgsmål til hr. Svend Haugaard, om vi bare kan få et enkelt eksempel på manglende liberal indstilling fra liberalt centrums side inden for erhvervs politikken.

Jeg er allerede af hr. Morten Lange blevet gjort opmærksom på, at det vil være uheldigt at tale alt for længe nu, og jeg kan jo egentlig også slippe med min besvarelse til hr. Svend Haugaard i spørgsmålet om, hvordan vi vil klare landbrugets finansierungsproblemer, ved at henvise til det, jeg sagde i første omgang, og opfordre hr. Svend Haugaard til at læse fortrykket, når det foreligger. Jeg vil gerne senere komme tilbage til det, men skal ikke på nuværende sene tidspunkt komme yderligere ind på de spørgsmål.

Landbrugsministerens bemærkninger til mig forstod jeg næsten som et forsvar for den bestående ordning. Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren nu kommer og frem-

sætter forslag til lov om forhøjelse af grænserne for sammenlægning, for der skulle jo være rige muligheder under de nugældende regler. Jeg mener ikke, at det skal være landbrugsministeren og folketinget, der skal bestemme, hvor store landbrugene skal være, eller hvordan de skal drives; det må vi overlade til landbrugerne, og derfor synes jeg, man bør tage konsekvensen af den gradvise udvikling, som nu har været i gang, og give helt frit. Landbrugsministeren kom med et belærende eksempel over for mig og sagde, at man udmærket godt kunne specialisere på de små brug. Det var jeg da fuldt opmærksom på og havde da vist også givet udtryk for. Ministeren nævnte, at man f. eks. selv med et meget lille jordtilliggende kunne drive kvægavl, og så kunne man købe foderet udefra. Nej, det kan man da ikke i dag, for vi har jo ikke den tilsvarende specialisering inden for produktionen af de vegetabiliske produkter. Det er jo den, vi skal lukke op for ved at give muligheden for meget større ejendomme, så vi vil kunne få et grovfodermarked her i landet. Det har vi jo i realiteten ikke, og så kan denne kostald på den lille grund, som ministeren taler om, ikke gennemføres.

Må jeg til sidst sige, at jeg tror, jeg er blevet misforstået; jeg har i hvert fald selv noteret op, og jeg er overbevist om, at jeg også sagde, at de betydelige ændringer, der har fundet sted i markedsudviklingen, den opsplitning af Europa, selv om jeg ikke brugte dette udtryk, men i hvert fald den betydelige ændring i afsætningsforholdene, som har fundet sted, naturligvis har påvirket landbrugets vilkår ganske kraftigt. Jeg mener bare, man kunne have afbødet en betydelig del af virkningen ved det, hvis landbruget i større omfang havde haft mulighed for at tilpasse sig.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg beklager, at jeg var lidt for rask, dengang jeg nævnte tal med jordlovsudvalget; jeg tror, jeg nævnte den betragtning, at der var så mange, der interesserede sig for det, at vi havde det klart, og alligevel så sagde jeg faktisk 2 helt forkerte tal, for sagerne fik jeg op fra 600 pr. uge til 6.000, og så nævnte jeg som sluttal, når det var helt omregnet til heldagsbeskæftigede, 130 i jordlovsudvalget; det er kun 110 og ikke 130.